

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 2004 r.

w sprawie szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych

Na podstawie art. 99 ust. 6 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) rynek wyceny — wyodrębniony pod względem organizacyjnym i finansowym, działający regularnie system, zapewniający jednakowe warunki zawierania transakcji oraz powszechny i równy dostęp do informacji o tych transakcjach; za rynek wyceny uznaje się również Elektroniczny Rynek Skarbowych Papierów Wartościowych, zwany dalej „ERSPW”, prowadzony przez Centralną Tabełę Ofert S.A.;
- 2) kurs fixingowy — cenę za 100 zł wartości nominalnej skarbowych papierów wartościowych, ustalaną w trakcie fixingu skarbowych papierów wartościowych;
- 3) fixing skarbowych papierów wartościowych — działania podejmowane w celu ustalenia kursu fixingowego i informacyjnego dla ofert kupna i sprzedaży zgodnie z Regulaminem Fixingu skarbowych papierów wartościowych określonym przez Narodowy Bank Polski w porozumieniu z emitentem;
- 4) kurs wyceny — średnią dzienną cenę transakcji ważoną wolumenem obrotu, a jeżeli nie jest oficjalnie ustalona na rynku wyceny, kursem wyceny jest dla:
  - a) ERSPW:
    - kurs fixingowy, a jeżeli nie jest oficjalnie ustalony na rynku wyceny, to
    - kurs odniesienia ustalony przez organizatora rynku wyceny,

- b) pozostałych rynków wyceny:
  - kurs zamknięcia, a jeżeli nie jest oficjalnie ustalony na rynku wyceny, to
  - ostatni kurs jednolity z dnia wyceny, a jeżeli nie jest oficjalnie ustalony na rynku wyceny, to
  - kurs odniesienia ustalony przez organizatora rynku wyceny;

- 5) krótkoterminowy dłużny papier wartościowy — dłużny papier wartościowy o terminie do wykupu nie dłuższym niż 1 rok, licząc od dnia jego emisji.

§ 2. Wycena aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych następuje według wartości rynkowej, z zachowaniem zasady ostrożności, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.²⁾).

§ 3. 1. Papiery wartościowe notowane na rynku wyceny są wyceniane w oparciu o kurs wyceny z dnia wyceny. W przypadku braku kursu wyceny z dnia wyceny papiery wartościowe są wyceniane w oparciu o kurs wyceny z ostatniego dnia, w którym został ustalony.

2. Jeżeli papiery wartościowe są w tym samym dniu notowane na więcej niż jednym rynku wyceny lub w więcej niż jednym systemie notowań, z zastrzeżeniem ust. 3, fundusz emerytalny ustala rynek wyceny i system notowań w oparciu o przewidywaną wielkość obrotu danym papierem wartościowym na rynkach wyceny i w systemach notowań. Zmiany rynku wyceny można dokonać, o ile w dwóch kolejnych miesiącach kalendarzowych obroty na innym rynku wyceny przekroczyły wielkość obrotu na dotychczasowym rynku wyceny, z uwzględnieniem § 13 ust. 2.

3. W przypadku dłużnych skarbowych papierów wartościowych, dla których ustalany jest kurs fixingowy na ERSPW, rynkiem wyceny jest ERSPW.

§ 4. 1. Dłużne papiery wartościowe nienotowane na rynku wyceny są wyceniane według określonej

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609 i Nr 170, poz. 1651.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276.

przez fundusz emerytalny szczegółowej metodologii wyceny, o której mowa w § 14.

2. Krótkoterminowe dłużne papiery wartościowe nienotowane na rynku wyceny są wyceniane metodą liniowej amortyzacji dyskonta lub premii w stosunku do ceny nabycia.

3. Jeżeli okres do rozpoczęcia notowania dłużnych papierów wartościowych nie przekracza miesiąca, są one wyceniane metodą liniowej amortyzacji dyskonta lub premii w stosunku do ceny nabycia.

§ 5. Dłużne papiery wartościowe od dnia następującego bezpośrednio po dniu ostatniego notowania na rynku wyceny do dnia wykupu są wyceniane metodą liniowej amortyzacji dyskonta lub premii powstałej jako różnica między ceną wykupu danego papieru wartościowego a ceną, po której fundusz emerytalny wycenił papier wartościowy w ostatnim dniu jego notowania.

§ 6. Pozostałe papiery wartościowe nienotowane na rynku wyceny są wyceniane według ceny nabycia.

§ 7. 1. Wartość akcji dopuszczonych do publicznego obrotu, lecz nienotowanych na rynku wyceny, jest równa wartości akcji tego emitenta notowanych na rynku wyceny.

2. Jeżeli między akcjami nowej emisji i akcjami notowanymi na rynku wyceny istnieją różnice w zakresie uprawnień przysługujących ich posiadaczom, wartość akcji nowej emisji jest określana jako wartość akcji emisji notowanej na rynku wyceny skorygowana o wartość uprawnień przysługujących posiadaczom akcji różniących te emisje.

§ 8. Papiery wartościowe nabyte z udzielonym przez drugą stronę przyrzeczeniem odkupu, w transakcji mającej na celu zabezpieczenie udzielonego depozytu lub pożyczki, są wyceniane metodą liniowej amortyzacji różnicy między ceną odkupu papierów wartościowych a ceną ich nabycia.

§ 9. Zobowiązanie funduszu emerytalnego do odkupu sprzedanych papierów wartościowych po określonej cenie i w określonym terminie uznaje się za zobowiązanie z tytułu pożyczki i wycenia się metodą liniowej amortyzacji różnicy między ceną odkupu papierów wartościowych a ceną ich sprzedaży.

§ 10. Jeżeli papierami wartościowymi, o których mowa w § 3—6 oraz § 8 i 9, są papiery wartościowe, do których kursu lub ceny są doliczane odsetki, wartość tych papierów, ustaloną w oparciu o zasady wyceny określone w § 3—6 oraz § 8 i 9, powiększa się o odsetki należne na dzień wyceny, chyba że wartość odsetek została uwzględniona w powyższym kursie lub cenie.

§ 11. Wierzytelności z tytułu pożyczki, kredytu lub depozytu wycenia się według sumy wartości nominalnej i odsetek naliczonych do dnia wyceny.

§ 12. 1. Jednostki uczestnictwa zbywane przez fundusze inwestycyjne otwarte lub specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte wycenia się według ostatniej ceny odkupu jednostki uczestnictwa w dniu wyceny.

2. W okresie między sprzedażą przez otwarty fundusz inwestycyjny jednostek uczestnictwa a pierwszym dniem, w którym ten fundusz dokonuje odkupu tych

jednostek, ich wycena jest dokonywana według ostatniej ceny nabycia, a w przypadku gdy istnieją różne ceny nabycia z tego samego dnia — stosuje się średnią cenę nabycia ważoną wolumenem nabytych przez dany fundusz emerytalny jednostek uczestnictwa.

3. Certyfikaty inwestycyjne emitowane przez fundusze inwestycyjne zamknięte, specjalistyczne fundusze inwestycyjne zamknięte lub fundusze inwestycyjne mieszane są wyceniane według ostatniej ceny ich wykupu, a jeżeli są notowane na rynku wyceny i były przedmiotem obrotu po ostatnim dniu wyceny, stosuje się zasady określone w § 3 ust. 1.

§ 13. 1. Do wyceny aktywów lokowanych za granicą stosuje się odpowiednio zasady wyceny jak w przypadku wyceny aktywów krajowych. Wartość aktywów zagranicznych jest przeliczana na wartość w walucie polskiej według kursu średniego waluty obcej, w jakiej aktywa te są denominowane, ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień wyceny.

2. W przypadku notowania papierów wartościowych jednocześnie na rynku wyceny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i za granicą, ich wycena jest dokonywana na podstawie notowań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 14. 1. Jeżeli nie jest możliwa wycena aktywów według zasad określonych w § 3 i § 4 ust. 2 i 3 oraz § 5—13 albo dokonanie wyceny z zastosowaniem tych zasad byłoby sprzeczne z zasadą ostrożności, albo dokonanie wyceny z zastosowaniem zasady określonej w § 6 prowadziłoby do wyceny znacznie odbiegającej na niekorzyść od wartości rynkowej, fundusz emerytalny dokonuje wyceny wartości tych aktywów według określonej przez siebie szczegółowej metodologii wyceny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, fundusz jest zobowiązany przekazać do organu nadzoru raport o zastosowanej metodologii wyceny w dniu zastosowania określonej przez siebie metodologii wyceny po raz pierwszy.

3. Organ nadzoru może, w terminie siedmiu dni roboczych od daty otrzymania raportu, o którym mowa w ust. 2, zażądać na piśmie zmiany zastosowanej metodologii wyceny w sposób przez siebie określony.

4. Fundusz emerytalny zmienia metodologię wyceny począwszy od wyceny dokonywanej w dniu następującym po dniu otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 3.

§ 15. Zobowiązania funduszu emerytalnego, które nie mogą być wycenione przy odpowiednim zastosowaniu zasad wyceny aktywów tego funduszu, są wyceniane według ich wartości księgowej na dzień wyceny.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 89, poz. 561, z 2000 r. Nr 49, poz. 566 oraz z 2001 r. Nr 50, poz. 513).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.